

ผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เรื่องการเล่นกีตาร์โปร่งโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะ
ปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะ
ปฏิบัติการเล่นกีตาร์โปร่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*

EFFECT OF EXTRA-CURRICULAR ACTIVITIES ON PLAYING ACOUSTIC GUITAR BY
USING DAVIE'S INSTRUCTIONAL MODEL FOR PSYCHOMOTOR DOMAIN WICH
MULTIMEDIA ON LEARNING ACHIEVEMENT AND PLAYING ACOUSTIC GUITAR SKILL
OF GRADE 10 STUDENTS

วิภู แก้วเพิ่มพูน, จุไรศิริ ชูรักษ์*

Wipoo Kaewpermpoon, Juraisir Choorak*

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สงขลา ประเทศไทย

Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University, Songkhla, Thailand

*Corresponding author E-mail: juraisiri.choo@skru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเล่นกีตาร์โปร่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย การวิจัยขั้นตอนนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 42 จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย จำนวน 10 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตร เรื่องการปฏิบัติการเล่นกีตาร์โปร่ง ชนิดแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติการเล่นกีตาร์โปร่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับและแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ทักษะการเล่นกีตาร์โปร่งของนักเรียน หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.74

คำสำคัญ: กิจกรรมเสริมหลักสูตร, รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส, สื่อมัลติมีเดีย, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเล่นกีตาร์โปร่ง

Abstract

This study aims to: 1) Compare students' academic achievement before and after participating in a supplementary curriculum activity utilizing Davies' practical skills teaching model combined with multimedia; 2) Compare the acoustic guitar playing skills of Grade 10 students taught using Davies' practical skills teaching model combined with multimedia against an 80% performance criterion; and 3) Examine students' satisfaction with the supplementary curriculum activity employing Davies' practical skills teaching model combined with multimedia. The sample group consisted of 30 Grade 10 students from Rajaprajanugroh 42 School, selected using cluster random sampling. Research instruments included ten lesson plans for the supplementary curriculum activity based on Davies' practical skills teaching model combined with multimedia, a 20-item multiple-choice achievement test on acoustic guitar performance, assessing practical guitar-playing skills test, and a 5-point Likert scale questionnaire measuring students' satisfaction with the activity. The findings revealed that: 1) Students' academic achievement after participating in the supplementary curriculum activity was significantly higher than before at the .01 level; 2) Students' acoustic guitar playing skills after the activity exceeded the 80% performance criterion with statistical significance at the .05 level; and 3) Students' overall satisfaction with the supplementary curriculum activity was at the highest level, with an average score of 4.74

Keywords: Extra-Curricular Activities, Davie's Instructional Model for Psychomotor Domain, Multimedia, Learning Achievement, Playing Acoustic Guitar

บทนำ

ดนตรีเป็นศิลปะและศาสตร์ที่อยู่คู่กับมนุษย์มายาวนานได้รับการพัฒนาให้มีความไพเราะความสลับซับซ้อนไปตามจินตนาการและแรงบันดาลใจของผู้ประพันธ์เพลง นอกจากนั้นมนุษย์ยังพยายามขยายข้อจำกัดของเครื่องดนตรีให้สามารถบรรเลงได้กว้างขวางและมีเทคนิคการบรรเลงที่พิสดารอันแสดง ศักยภาพขั้นสูงของมนุษย์ ในรายวิชาดนตรีเป็นวิชาที่มีเนื้อหาสาระที่เป็นลักษณะเฉพาะ ครูดนตรีและผู้เรียนดนตรีทุกคนต้องผ่านการศึกษาศาสตร์ดนตรีเบื้องต้น วิชาการปฏิบัติดนตรี การประพันธ์เพลง ฯลฯ ดนตรีกับการพัฒนากระบวนการคิด กระบวนการคิด เป็นการคิดที่ประกอบไปด้วยลำดับขั้นตอน ต้องอาศัยทักษะขั้นพื้นฐานจากการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการสร้างมโนทัศน์เกี่ยวกับสิ่งนั้น ดนตรีจึงมีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อาจเกิดจากขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ เช่น เพลงกล่อมเด็ก เพลงในพิธีการต่าง ๆ รวมถึง

เพลงสวดถึง พระผู้เป็นเจ้า เป็นต้น มนุษย์ยังใช้เสียงของดนตรีเป็นสื่อในการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ (คมสันต์ วงศ์วรรณ, 2551) ทั้งนี้เพื่อสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาต่อยอดแขนงต่าง ๆ ตามความสามารถและความถนัดได้ และวิธีการหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและซาบซึ้งต่อการเรียนดนตรีได้ดีที่สุดคือการให้ความรู้ความเข้าใจด้วยประสบการณ์เรียนรู้จริง เช่น การเล่นดนตรี การทำกิจกรรมดนตรี การฟังดนตรี เป็นต้น ในปัจจุบันดนตรีถือเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีความสำคัญ ไม่น้อยไปกว่าศาสตร์แขนงอื่น ๆ และได้บรรจุในหลักสูตรการเรียนรู้ตั้งแต่ระดับปฐมวัย การเรียนดนตรีภาคปฏิบัติเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเด็กทุกคนดนตรีจึงถูกใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้คนมากกว่าความบันเทิง การปฏิบัติตนในการเรียนดนตรีทั้งในและนอก ห้องเรียน ซึ่งการเรียนดนตรีในห้องเรียน เป็นการเรียนปฏิบัติกับครูผู้สอนตัวต่อตัว โดยมีครูผู้สอน คอยชี้แนะและสอนเทคนิคการปฏิบัติดนตรี ส่วนการเรียนนอกห้องเรียนเป็นการฝึกซ้อมดนตรีและ ทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนจากห้องเรียน ทั้งนี้ผู้เรียนต้องปฏิบัติตนในการเรียนดนตรีด้วยความตั้งใจ เพื่อให้การเรียนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ขยันหมั่นเพียรและพยายามปรับปรุงการเรียน ของตนให้ดีขึ้น (กฤติ สนิมตรี, 2557) ฉะนั้นการพัฒนาทักษะด้านดนตรีจึงเป็นสิ่งสำคัญในการต่อยอดในการศึกษาต่อหรือนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ในอนาคต ซึ่งกีตาร์โปร่งเป็นเครื่องดนตรีที่นิยมใช้แพร่หลาย อีกทั้งยังเป็นเครื่องดนตรีหลักในวงดนตรีต่าง ๆ การฝึกเล่นกีตาร์โปร่งสามารถทำให้ผู้เล่นได้ ฝึกทักษะความจำและการทำงานร่วมกันของสมองทั้งสองด้าน เพราะจะต้องจดจำโน้ตเพลงไปพร้อม ๆ กับการขยับกล้ามเนื้อและควบคุมนิ้วมือในการเล่นกีตาร์โปร่งไปพร้อม ๆ กันได้ฝึกการทำงานให้สมองทั้งสองด้านได้คิดและลงมือทำไปพร้อม ๆ กัน ช่วยให้เสริมสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เล่น ทั้งจากการควบคุมให้เกิดเสียงและโน้ตเพลงตามที่ต้องการ ไปจนถึงการขึ้นแสดงความสามารถบนเวทีต่าง ๆ เป็นพื้นฐานทางด้านดนตรีที่สำคัญ โดยผู้เล่นจะได้ฝึกทักษะการจดจำโน้ตเพลงและการเล่นดนตรี ก่อนเรียนรู้และทำความเข้าใจกับเครื่องดนตรีอื่น ๆ ที่สนใจและมีความยากง่ายที่แตกต่างไป และเป็นการบำบัดที่เรียกว่าดนตรีบำบัดผ่านเสียงเพลงของกีตาร์โปร่งในจังหวะที่หลากหลายตามความรู้สึกและอารมณ์ของผู้เล่น ด้วยโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 42 จังหวัดสตูล เป็นโรงเรียนอยู่ประจำนักเรียนทุกคนต้องพักค้างที่โรงเรียน จะกลับบ้านได้เพียงเดือนละ 1 ครั้ง จึงทำให้มีเวลาว่างในแต่ละวันหลังเลิกเรียนและวันหยุดเสาร์อาทิตย์อาจทำให้นักเรียนบางคนรู้สึกเบื่อ เครียด ดนตรีจึงเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเกิดสุนทรียภาพและคลายเครียดได้ กีตาร์โปร่งจึงเป็นเครื่องดนตรีอันดับต้น ๆ ที่นักเรียนเลือกที่จะฝึกฝนเพื่อเป็นกิจกรรมในเวลาว่างของนักเรียนหลังเลิกเรียนในวันหยุดเพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีความรู้ทางด้านดนตรีและพัฒนาทักษะการเล่นเครื่องดนตรีเพื่อต่อยอดในวิชาดนตรีและสู่อาชีพในอนาคต

กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใฝ่หาความรู้ แสดงความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ กล้าแสดงออก ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาตามความสามารถ ความถนัดของผู้เรียนในกิจกรรมที่จัดขึ้นในช่วงไม่วิเศษและยังพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน ทั้งความรู้ ทักษะ และภาวะทางอารมณ์ ประภาพรรณ สุวรรณสุข ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมในโรงเรียนประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญต่อผู้เรียน จัดขึ้นนอกเหนือไปจากกิจกรรมในหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นนอกเหนือไปจากการเรียนในห้อง และส่งเสริมประสบการณ์ให้กว้างยิ่งขึ้น (ประภาพรรณ สุวรรณสุข, 2537) โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 42 จังหวัดสตูล ได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ เช่น ดนตรี นาฏศิลป์ กีฬา ทักษะอาชีพเพื่อให้นักเรียนนำ

ความรู้ไปประกอบอาชีพในอนาคตจึงจัดเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้และฝึกฝนทักษะปฏิบัติ ตลอดทั้งได้มีประสบการณ์การปฏิบัติเครื่องดนตรี ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติทักษะ ครูผู้สอนต้องจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนปฏิบัติได้จริงครูผู้สอนจึงต้องหาวิธีจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนปฏิบัติเป็นขั้นตอนเป็นตอน การเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิสรูปแบบการเรียนการสอนปฏิบัติทักษะของเดวิส มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตการกระทำนักเรียนได้เห็นทักษะหรือ การปฏิบัติตั้งแต่ต้นจนจบอย่างเป็นปกติตามธรรมชาติไม่ซ้ำ - เร็วเกินไปนักเรียนควรได้รับคำแนะนำให้ สังเกตจุดสำคัญที่ควรเอาใจใส่พิเศษ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะย่อยโดยให้นักเรียนปฏิบัติสังเกตและทำ ตามไปที่ละส่วนอย่างช้า ๆ ขั้นที่ 3 ขั้นให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือแบบอย่างให้ ครูผู้สอนคอยชี้แนะช่วยเหลือจนกระทั่งนักเรียนทำได้แล้วเริ่มทักษะย่อยใหม่ ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้แล้วอาจได้รับคำแนะนำเทคนิควิธีการที่มีประโยชน์เพิ่มเติม เช่นทำได้ประณีตสวยงามรวดเร็วขึ้นง่ายขึ้นปลอดภัยขึ้น ขั้นที่ 5 ขั้นให้นักเรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ต่อเนื่องจนจบจนสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ ทิศนา ขัมมณี ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียน สามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียน ประสบผลสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้น (ทิศนา ขัมมณี, 2545) รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสทั้ง 5 ขั้นตอนนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรการเล่นกีตาร์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถวาท ธิพยเลิศ ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวิส กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวิส กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนภูมิพิชญ์ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก (3.52) นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทักษะปฏิบัติหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับสื่อมัลติมีเดีย พบว่า สื่อมัลติมีเดียเป็นสื่อที่มีความทันสมัย ตอบสนองต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสื่อที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนทำให้มีความสนใจที่อยากจะเรียนรู้มากขึ้น (อรรถวาท ธิพยเลิศ, 2560) นอกจากนี้ สื่อมัลติมีเดียคือการใช้คอมพิวเตอร์สื่อความหมาย โดยการผสมผสานสื่อหลายชนิด เช่น ข้อความ กราฟฟิก เสียง ภาพเคลื่อนไหวและวีดิทัศน์ เป็นต้น ถ้าผู้ใช้สามารถควบคุมสื่อเหล่านี้ให้แสดงออกมาตามต้องการได้ระบบนี้จะเรียกว่า มัลติมีเดียปฏิสัมพันธ์ การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันนั้นมีการนำสื่อมัลติมีเดียเข้ามาเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึง เข้าใจเนื้อหามากขึ้นและผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ไม่จำพื้นที่และเข้าถึงได้ทุกพื้นที่ (พัลลภ พิริยะสุรวงศ์, 2541) สอดคล้องกับ กรกต รัชตฤงคารสกุล ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย เรื่องดนตรีจีนบางหลวง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจ็ญหัว อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของสื่อมัลติมีเดีย เรื่องดนตรีจีนบางหลวง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 74.80/73.17 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ดนตรีจีนบางหลวง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ผลการปฏิบัติการบรรเลงดนตรีจีนบางหลวง มีคุณภาพอยู่ในระดับดีคิดเป็นร้อยละ 75.33 4.ความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีต่อสื่อมัลติมีเดีย เรื่องดนตรีจีนบางหลวง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 (กรกต รัชตฤงคารสกุล, 2554)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยเห็นว่าหากมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในการเล่นกีตาร์โปร่งให้กับนักเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียมาใช้ร่วมกันเนื่องจากรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติการสอนของเดวิสเป็นการสอนที่เน้นทำทักษะย่อยให้ได้ก่อน จึงรวมกันเป็นทักษะใหญ่ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบและฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ ร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเป็นสื่อที่ทันสมัยเมื่อนักเรียนเรียนรู้ในชั่วโมงกิจกรรมแล้ว สามารถนำสื่อไปดูซ้ำควบคู่กับการฝึกปฏิบัติซ้ำเพื่อให้เกิดความชำนาญมากขึ้น จะเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและยังเป็นการพัฒนาทักษะปฏิบัติในการเล่นกีตาร์โปร่งอีกด้วย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเรื่องการเล่นกีตาร์โปร่งโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีและทักษะปฏิบัติการเล่นกีตาร์โปร่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและจดจำ นำไปสู่การต่อยอดของนักเรียนในการศึกษาต่อ การสร้างผลงานและต่อยอดทางอาชีพในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการเล่นกีตาร์โปร่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย กับเกณฑ์ร้อยละ 80
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยขั้นตอนนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดลองก่อนหลัง (One-Group Pretest-Posttest Design) เพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ของการวิจัย ตาราง แบบแผนการวิจัย (One-Group Pretest-Posttest Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 42 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 ห้อง จำนวนนักเรียน 90 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 42 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติกีตาร์โปร่งสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 แผน 10 ชั่วโมงโดยมีเนื้อหา ดังนี้ 1) ส่วนประกอบของเครื่องดนตรีกีตาร์โปร่งและการ 2) การปฏิบัติมือซ้าย 3.การปฏิบัติมือขวา 4) การปฏิบัติบันไดเสียงโครมาติก 5) การปฏิบัติบันไดเสียงเมเจอร์ 6) การปฏิบัติบันไดเสียงไมเนอร์ 7) องค์ประกอบคอร์ดเมเจอร์และไมเนอร์ 8) การปฏิบัติการจับคอร์ดมือซ้ายแบบโอเพ่นสตริง 9) การปฏิบัติการตีจังหวะคอร์ดมือขวาขั้นพื้นฐาน และ 10) การบรรเลง โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินผลเกี่ยวกับแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 หมายความว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการปฏิบัติการเล่นกีตาร์โปร่ง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชนิดแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ จากนั้นตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 1.00 จากนั้นนำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มทดลอง (try out) นำผลที่ได้วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) พบว่า ข้อสอบที่คัดเลือกมีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.36 - 0.76 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.53 แล้วคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 จากผลการวิเคราะห์ พบว่าแบบทดสอบ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.80

3. แบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติการเล่นกีตาร์โปร่ง กิจกรรมเสริมหลักสูตรเรื่องการปฏิบัติการเล่นกีตาร์โปร่ง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พร้อมด้วยเกณฑ์การให้คะแนน จำนวน 1 ฉบับ โดยสร้างแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) การวางนิ้วมือซ้าย 2) การวางนิ้วมือขวา 3) การปฏิบัติความคงที่ของจังหวะ 4) ความถูกต้องของคอร์ดกีตาร์ และ 5) บุคลิกภาพ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบแล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่า แบบสอบถามความพึงพอใจ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 หมายความว่าแบบสอบถามความพึงพอใจสามารถใช้ได้ทุกข้อ จากนั้นนำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลอง (try out) แล้วหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72

4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ นำเสนอแบบสอบถามความพึงพอใจต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของคำถาม ประกอบด้วย คำถาม 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.95 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสามารถไปทดลอง แล้วหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Alpha Coefficient) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 ข้อ โดยใช้เวลา 30 นาที
2. ดำเนินการสอนโดยใช้การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เรื่อง ทักษะปฏิบัติการเล่นกีตาร์โปร่ง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้เวลาสอน 10 แผน จำนวน 10 ชั่วโมง ครั้งละ 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
3. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเล่นกีตาร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 ข้อ โดยใช้เวลา 30 นาที
4. ทำการทดสอบทักษะปฏิบัติทางดนตรีกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบทักษะปฏิบัติการเล่นกีตาร์โปร่ง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
5. สอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเรื่อง ทักษะปฏิบัติการเล่นกีตาร์โปร่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง โดยใช้สูตร t-test for Dependent Samples
2. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความสามารถในการเล่นกีตาร์โปร่ง เปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สูตร One Simple t-test
3. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทักษะปฏิบัติการเล่นกีตาร์โปร่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย แสดงผลตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย (n = 30)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	SD	t
ก่อนการจัดกิจกรรม	20	9.23	1.85	34.44**
หลังการจัดกิจกรรม	20	18.20	0.88	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.20 สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.23 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ทักษะปฏิบัติการเล่นกีตาร์โปร่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 แสดงผลตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบปฏิบัติทักษะการเล่นกีตาร์โปร่งหลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับเกณฑ์ร้อยละ 80 (n = 30)

ประเด็นการประเมิน	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	SD	เกณฑ์ร้อยละ 80	t
การวางนิ้วมือซ้าย	5	4.60	0.49	4	6.59*
การวางนิ้วมือขวา	5	4.60	0.49	4	6.59*
การปฏิบัติความคั่งที่ของจังหวะ	5	4.66	0.47	4	7.61*
ความถูกต้องของคอร์ดกีตาร์	5	4.56	0.50	4	6.15*
ค่าเฉลี่ยรวม	20	18.43	0.89	16	14.84*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะการเล่นกีตาร์โปร่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียโดยภาพรวมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.43 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ประเด็นการประเมินการปฏิบัติความคั่งที่ของจังหวะมีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 และประเด็นการวางนิ้วมือซ้ายและการวางนิ้วมือขวามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 และประเด็นการประเมินความถูกต้องของคอร์ดกีตาร์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แสดงผลตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับ สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (n = 30)

ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
	$\bar{x}$	SD	
ด้านเนื้อหา			
1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการอ่านโน้ตดนตรีสากลเพิ่มมากขึ้น	4.63	0.49	มากที่สุด
2. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติการเล่นดนตรีได้จริง	4.5	0.57	มากที่สุด
3. การเรียบเรียงเนื้อหามีความถูกต้อง สมบูรณ์ครบถ้วน	4.83	0.37	มากที่สุด
4. เนื้อหามีความยาก - ง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	4.56	0.50	มากที่สุด
5. การจัดเนื้อหา เหมาะสมกับเวลาเรียน	4.73	0.44	มากที่สุด
รวมด้านเนื้อหา	4.65	0.49	มากที่สุด

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับ สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (n = 30) (ต่อ)

ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
	$\bar{x}$	SD	
ด้านการจัดการเรียนรู้			
6. วิธีการสอนของครูมีคุณภาพ	4.66	0.54	มากที่สุด
7. นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียน	4.8	0.40	มากที่สุด
8. นักเรียนเข้าใจการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว	4.76	0.43	มากที่สุด
9. นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง	4.8	0.40	มากที่สุด
10. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.83	0.37	มากที่สุด
รวมด้านการจัดการเรียนรู้	4.77	0.43	มากที่สุด
ด้านการใช้สื่อการสอน			
11. นักเรียนสามารถเข้าถึงอุปกรณ์ดนตรีอย่างเพียงพอ	4.6	0.56	มากที่สุด
12. มีสื่อการสอนที่หลากหลาย	4.76	0.43	มากที่สุด
13. ใช้สื่อที่ส่งเสริมทักษะการอ่านโน้ตดนตรีอย่างเหมาะสม	4.76	0.43	มากที่สุด
14. สื่อมีความน่าสนใจ	4.86	0.34	มากที่สุด
15. สื่อมีความทันสมัย	4.83	0.37	มากที่สุด
รวมด้านการใช้สื่อการสอน	4.76	0.43	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
17. การประเมินมีความชัดเจนและยุติธรรม	4.8	0.40	มากที่สุด
18. มีการวัดและประเมินผลเป็นรายบุคคล	4.8	0.40	มากที่สุด
19. การประเมินสอดคล้องกับกิจกรรม	4.73	0.44	มากที่สุด
20. เกณฑ์ และ วิธีการ วัด และ ประเมิน ผล เหมาะสม และหลากหลาย	4.83	0.37	มากที่สุด
21. ครูให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปพัฒนาตนเอง	4.7	0.46	มากที่สุด
รวมด้านการวัดและประเมินผล	4.77	0.42	มากที่สุด
รวม	4.74	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 รองลงมา คือ ด้านการใช้สื่อการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 ด้าน และด้านเนื้อหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า สื่อของครูมีความน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 ส่วนนักเรียนสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติการเล่นดนตรีได้จริงมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.5

อภิปรายผล

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติการเล่นกีตาร์โปร่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรม ($\bar{X}$ = 18.20) ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ได้ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้จัดเพื่อให้ นักเรียนพัฒนาทั้งในด้านความรู้และกระบวนการทักษะอย่างเป็นระบบ มีวิธีการและรูปแบบที่หลากหลาย รูปแบบการเรียนการสอนปฏิบัติทักษะของเดวิส มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตการกระทำนักเรียนได้เห็นทักษะหรือการปฏิบัติตั้งแต่ต้นจนจบอย่างเป็นปกติตามธรรมชาติไม่ซ้ำ - เร็วเกินไปนักเรียนควรได้รับคำแนะนำให้ สังเกตจุดสำคัญที่ควรเอาใจใส่พิเศษ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะย่อยโดยให้นักเรียนปฏิบัติสังเกตและทำ ตามไปที่ละส่วนอย่างช้า ๆ ขั้นที่ 3 ขั้นให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือแบบอย่างให้ ครูผู้สอนคอยชี้แนะช่วยแก้ไขจนกระทั่งนักเรียนทำได้แล้วเริ่มทักษะย่อยใหม่ ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้แล้วอาจได้รับคำแนะนำเทคนิควิธีการที่มีประโยชน์เพิ่มเติม เช่นทำได้ประณีตสวยงามรวดเร็วขึ้นง่ายขึ้นปลอดภัยขึ้น ขั้นที่ 5 ขั้นให้นักเรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ต่อเนื่องจนจบจนสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสทั้ง 5 ขั้นตอนนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรการเล่นกีตาร์โปร่งได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถวัตร ทิพย์เลิศ ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวิส กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวิส กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนภูมิพิชญ์ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก (3.52) นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทักษะปฏิบัติหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน (อรรถวัตร ทิพย์เลิศ, 2560)

2. ทักษะการเล่นกีตาร์โปร่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรม ($\bar{X}$ = 18.43) ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ได้เนื่องจากการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในครั้งนี้ เพราะในรายวิชาพื้นฐานไม่ได้มีโอกาสนักเรียนจะสามารถปฏิบัติการเล่นกีตาร์ได้อย่างเข้มข้นจึงจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้เพื่อเสริมสร้างทักษะประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ ผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครอบคลุมการพัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพแนวคิด รวมถึงรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเป็นวิธีการสอนแบบมีขั้นลำดับ ทำให้ผู้สอนมีความมั่นใจที่จะสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามลักษณะของการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ ครูจะมีการสาธิตประกอบกับการให้นักเรียนได้เห็นตัวอย่างในสื่อและให้นักเรียนได้ปฏิบัติตาม โดยครูพิจารณาความเหมาะสมในการฝึกแต่ละครั้ง ทำให้นักเรียนสามารถปฏิบัติและฝึกการเล่นกีตาร์โปร่งได้อย่างชำนาญมากยิ่งขึ้น จากทักษะย่อยไปสู่ทักษะใหญ่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันวิสาข์ ภูมิสายดอน ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผลการวิจัยพบว่า ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาการเรียนรู้ออกกำลังกายทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ

ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.82/82.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80) ทักษะปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ หลังใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ทักษะปฏิบัติหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.71 ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (วันวิสาข์ ภูมิสายดอน, 2561)

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$) ผลวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียทำให้ผู้เรียนเข้าถึงการเล่นกีตาร์โปร่งอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง ชัดเจน และผู้เรียนมีเวลาที่จะสามารถฝึกฝน เนื่องจากเป็นกิจกรรมเสริมนอกเวลาเรียน อีกทั้งขั้นตอนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และสื่อที่นำมาประกอบการสอนยิ่งส่งเสริมทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น และสามารถปฏิบัติการเล่นกีตาร์โปร่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นผลที่ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับกฎแห่งผลที่พึงพอใจ ว่าด้วยความพึงพอใจเป็นความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติที่มีลักษณะเป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นรูปร่างได้ เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการจะเกิดความรู้สึกที่เป็นสุขและความพึงพอใจเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมนั้น ๆ จึงส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียมีความพึงพอใจในระดับมาก (สมหมาย เปียณอม, 2551) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขจรศักดิ์ พันดอนเค็ง ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะคีย์บอร์ดโดยประยุกต์ใช้แนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะปฏิบัติคีย์บอร์ด มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 78.27/79.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (75/75) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติคีย์บอร์ด กับเกณฑ์คะแนนร้อยละ 75 โดยมีนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ มีนักเรียนผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 75 คิดเป็นร้อยละ 78.28 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ทักษะปฏิบัติคีย์บอร์ดร้อยละ 80 ทุกคนซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยชุดฝึกทักษะปฏิบัติคีย์บอร์ดค่าเฉลี่ยโดยรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ขจรศักดิ์ พันดอนเค็ง, 2561)

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เรื่องการเล่นกีตาร์โปร่งโดยใช้รูปแบบการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติการเล่นกีตาร์โปร่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ทักษะการเล่นกีตาร์โปร่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน

ทักษะปฏิบัติของเดวิสร์ร่วมกับสื่อมัลติมีเดียโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้ 1) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร์ร่วมกับสื่อมัลติมีเดียให้มีประสิทธิภาพและได้ผลดี ครูผู้สอนต้องศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลอย่างละเอียด ก่อนนำมาใช้จริง 2) ในการออกแบบฝึกทักษะการเล่นกีตาร์โปร่ง ควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียน สำหรับข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป 1) การจัดกิจกรรมควรสอดแทรกความสนุกสนานโดยกระตุ้นด้วยการใช้เกมส์ เพื่อให้บรรยากาศในการจัดกิจกรรมไม่ตึงเครียดมากเกินไป 2) ควรมีการพัฒนาในด้านสื่อการจัดการเรียนรู้ ให้มีความกระชับและสามารถเสร็จสิ้นได้ด้วยใช้สื่อไม่มากเกินไป เพื่อให้เกิดความไม่ยุ่งยากต่อการใช้สื่อ 3) การใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร์ควรมีการประยุกต์ให้มีความทันสมัยโดยการนำมาพัฒนาทักษะการเล่นเครื่องดนตรีสากลอื่น ๆ และ 4) ควรใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติรูปแบบการสอนอื่นเช่น รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของซิมซันท์และรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์

เอกสารอ้างอิง

- กรกต รัชชกุลการสกุล. (2554). การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเรื่อง ดนตรีจีนบางหลวง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจียนหัว อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กฤตธิ์ สีมณฑรี. (2557). สถานการณ์ในการเรียนดนตรีและลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ดนตรีอย่างรับผิดชอบของเยาวชนในโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. ใน วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ขจรศักดิ์ พันดอนเค็ง. (2561). การพัฒนาชุดฝึกทักษะปฏิบัติคีตศิลป์บอร์ด โดยประยุกต์ใช้แนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- คมสันต์ วงศ์วรรณ. (2551). ดนตรีตะวันตก. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แหมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน:องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาพรพรณ สุวรรณสุข. (2537). การจัดการโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ชวนพิมพ์.
- พัลลภ พิริยะสุรวงศ์. (2541). มัลติมีเดียเพื่อการเรียนการสอน. วารสารพัฒนาเทคนิคการศึกษา, 11(28), 11-12.
- วันวิสาข์ ภูมิสายดอน. (2561). การพัฒนาทักษะการชลุ่เพียงออของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตาม รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร์. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สมหมาย เปียถนอม. (2551). ความพึงพอใจของนักศึกษาในการได้รับการบริการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

อรรถวัตร ทิพย์เลิศ. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติที่ดีตามแนวคิดของเดวิส กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.